

هر روز - روز کارگر نیست

۱۱ اردیبهشت - اول - ماه مه و روز جهانی کارگر است. در این روز کارگران با همبستگی شان نشان میدهند که هر قدرت ترین و مهم ترین نیروی تولید و پیشرفت جامعه هستند. در این روز کارگران به سال گذشته نگاه میکنند که چه گرفته اند و چه از دست داده اند. و بالاخره در این روز کارگران دست به دست هم میدهند تا خواسته هایشان را یکدست تر مطرح کنند.

خوب است به مناسبت این روز نگاهی به مبارزه سال گذشته مان بباندا زیم .
اوایل سال گذشته کارخانجات جیب سازی - زامباد - خاور - سایپا برای تعدیل پنجنشنبه ها اعتصاب کردند . که با حمله سپاه عده زبادهای دستگیر و زندانی شدند. ناراضیاتی که بیشتر شد آقا فرمان ۸ ماده ای را داد. عده ای هم مثل کارگران ری او واک به بهانه فرمان - سران انجمن اسلامی را بیرون انداختند. عده ای از کارگران اخراجی پارس الکتریک هم با استفاده از وضعیت به سرکار برگشتند.

در کارخانه تولیدارو - روغن شاه پسند - روغن قو - شیشه قزوین - بریجستون شیراز - برای گرفتن حق تولید و عیدی و پاداش اعتصاب و مبارزه بود. در سایپا برای تعطیلی پنجنشنبه ها اعتصاب کردند و در اتمسفر برای تشکیل شورا - در مخمل کاشان - پارس الکتریک رشت و لندرور برای بازگشت اخراجی ها مبارزه کردند.

اواخر سال گذشته باند داستانی هم سعی کرد با سرکوب مبارزات ما - در حکومت قدرت بیشتری بگیرد. ولی نه سیاست بازی آقا و نه سرکوب باندهای درون حکومت نتوانسته جلوی مبارزات ما را بگیرد. نتیجه مبارزات ما در سال گذشته از یک طرف رسیدن به بعضی از خواسته ها و از طرف دیگر دستگیری و زندان و اخراج بود.

در مبارزات سال گذشته کارگران ماشین سازی از بقیه متحد تر بودند. آنها میدانند که در مملکت ما چون صنعت درست و حسابی نیست تولید ماشین سازی مهم است. کارخانه های ماشین سازی ما چون بخشی از کارخانه های پیشرفته خارجی است - کارگزارانش آگاهی های کارگری بیشتری دارند. سابقه تولید ماشین سازی در مملکت ما زیاد است و کارگزارانش هم اگر از دهات آمده باشند اما خیلی وقت است که زندگی کارگری میکنند و یاد گرفته اند چگونه مبارزه دسته جمعی بکنند.

از مبارزات سال گذشته میفهمیم مهمترین ضعف ما نداشتن تشکیلات کارگری است. در کشورهای دیگر کارگران برای خودشان سندیکا - اتحادیه - حزب - غلامه تشکیلی دارند که مبارزاتشان را رهبری و سازماندهی نماید. ولی در کشور ما اگر چهارتا کارگر با هم سر یک خواسته حرف بزنند - ضد انقلاب اند.

الان ۴ سال است آقا میگوید - عرق کارگر مثل خون شهید مقدس است. ولی ۴ سال است میبینیم که چطور خون ما را در شیشه کرده اند. میبینیم حتی تعطیلی روز کارگر را ماستحالی کرده اند ما میتوانیم با همکارانمان محبت کنیم و این روز را دسته جمعی تعطیل کنیم. میتوانیم به سرکار بیاثیم ولی کار نکنیم. ما نباید در مراسم انجمنی ها شرکت کنیم همه مبارزات سال گذشته در امل برای گرفتن حقوق بوده است. سنت روز کارگر - یکدست کردن خواسته های کارگری و همبستگی با دیگر کارگران است. پس :

" امسال را به سال مبارزه برای بالا بردن دستمزدها تبدیل کنیم "

" امسال را به سال مبارزه برای ایجاد تشکیلات کارگری تبدیل کنیم "